

til deres Havn, saaledes at det Laan, man ydede dem ud over det direkte Tilskud, kunde blive betalt tilbage inden en rimelig Frist. Jeg tror, at de Mennesker have Krav paa, at der fra Lovgivningsmagtens Side gøres noget for dem, og jeg skal til-lade mig paa det varmeste at anbefale, at man gaar en af de Veje, jeg her har nævnt.

Det næste Spørgsmaal, jeg ønsker at omtale, angaar ligeledes den Valgkreds, jeg repræsenterer, og den samme Egn, som jeg nylig har talt om, nemlig Egnen omkring Espergærde. Der ere Forholdene saaledes, at, da Kystbanen skulde anlægges, blev der lovet Beboerne i Espergærde, at der skulde blive oprettet et Billetsalgssted ved Espergærde. Det kom, men det kom længe efter, at Banen var aabnet; der kom andre Vanskeligheder, som jeg ikke her skal komme ind paa, som gjorde, at man ikke fra Regeringens Side mente at kunne gaa ind paa at anlægge det sam-tidig med Banens Anlæg; det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa. Men nu have Forholdene i alt Fald udviklet sig saaledes, at det, som er lavet dernede med store Bekostninger fra Beboernes Side, med meget betydelige Tilskud fra deres Side af Penge og Arbejde, er aldeles utilstrækkeligt, og saa synes det ved Siden deraf, som om der fra Generaldirek-toratets Side vises en meget betydelig Uvil-lie imod at forbedre de Forhold, som ere til Stede der. Forholdene ere jo saaledes, at en hel Masse Mennesker her fra Kjø-benhavn rejse ned til Espergærde og bo der ikke alene om Sommeren men hele Aaret rundt, og det har været saadan, at med Morgentogene her ind til Kjøben-havn i Sommer er der paa Espergærde Holdeplads blevet optaget flere Hundrede Passagerer med et enkelt Tog. Det er lykkedes ved store Anstrengelser efter-haanden at faa bragt det dertil, at alle Togene i Sommermaanederne standse ved Espergærde, men uagtet en Mængde af de rejsende, der ogsaa ere med om Sommeren og bo derude, sikkert vilde bo der hele Aaret, naar Jernbaneforbindelsen blev nogenlunde fornuftig, saa har det ikke været muligt at faa Generaldirektoratet for Statsbanerne til at indse dette, men det holder stejlt paa, at der om Vinteren kun maa standse et Par Tog i hver Retning hver Dag ved Espergærde. Jeg er aldeles sikker paa, at det skyldes rent ud Uvillie fra Generaldirektoratets Side. Der er ingen Tvivl om, at hvis man, hvad jeg vil anbe-fale, ophøjede Espergærde Billetsalgssted til Holdeplads, vilde det ikke blive nogen

daarlig Forretning for Statsbanerne; jeg er aldeles overbevist om, at der paa dette Billetsalgssted i Sommer har været en langt større Indtægt, end der har været paa de to Stationer tilsammen, som ligge nærmest ved Espergærde, nemlig Humlebæk og Snekkersten. Naar man i øvrigt ken-der Forholdene derude, kan jeg derfor ikke forstaa, at man fra Generaldirekto-ratets Side stiller sig saa absolut uvillig, som Tilfældet har været her. Jeg mener, at man fra Ministeriets Side burde gøre noget for, at de uheldige Forhold derude blive forandrede. Det kan simpelthen ikke blive ved at gaa, som det gaar. Hertil kommer endvidere, at Billetsalgsstedets hele Ind-retning er i den Grad vanvittig, at man ikke skulde tro, at det var fornuftige Men-nesker, der havde anlagt det. Jeg vil til-lade mig at haabe, at den højtærede Mi-nister for offentlige Arbejder eller hans her tilstedeværende Repræsentant vil tage Forholdene i Øjesyn og sørge for, at de blive forandrede paa en saadan Maade, at Befolkningen kunde have nogen Grund til at være tilfreds med dem. Som Forholdene ere nu, ere de aldeles utilladelige, og jeg mener, at det bør siges her, at de ere for-kerte, ligesom jeg mener at turde haabe paa, at der herfra vil blive gjort, hvad der kan gøres for at faa disse uheldige For-hold forandrede.

Ogsaa med Hensyn til et andet For-hold vedrørende Jernbanevæsenet hjemme i den Valgkreds, jeg tilhører, maa det, saa vidt jeg kan se, antages, at Grunden til, at det ikke bliver ordnet paa en fornuftig Maade, alene ligger i Uvillie fra General-direktoratets Side og i intet andet. Det angaar en Sti, som blev anlagt, da Helsingør Jernbanestation for en halv Snes Aar siden blev flyttet ned til Søen. Da vare For-holdene jo saaledes, at Søkøbstaden Hel-singør var ved fuldstændig at blive ude-lukket fra Søen, idet man tog al, eller i alt Fald de $\frac{2}{3}$, af den Adgang, vi hidtil havde haft til Søen, fra os. Som Ækviva-lent derfor gik Statsbanerne ind paa uden for Jernbaneanlægget at anlægge en Sti langs Stranden, som i alt Fald kunde blive en Spadseresti, og som er en ganske smuk Promenade — eller kunde blive det, for den er det ikke, da man for begge Ender har aflaaaset den med en gevaltig Jern-lænke. Da endelig den ny Station var bleven aabnet for Trafikken, og Helsingør Kommune kom og sagde: Ja, men nu maa I jo aabne Strandstien, svarede de fra Jernbanens Side: Ja, det ville vi nok, der-som Helsingør Kommune vil gaa ind paa